

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. H.**, zastoupen JUDr. Viktorem Bradáčem, advokátem se sídlem Ovocný trh 12, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 10. 2013, č. j.: 47826-2/2013-900000-304.7, 47827-2/2013-900000-304.7, 47828-2/2013-900000-304.7, 47829-2/2013-900000-304.7, 47481-2/2013-900000-304.7, 47482-2/2013-900000-304.7, 47830-2/2013-900000-304.7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 3. 2014, č. j. 6 Af 66/2013 - 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením ze dne 26. 3. 2014, č. j. 6 Af 66/2013 – 55, zastavil Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) dle § 47 písm. c) s. ř. s ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), řízení o žalobě žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2013, č. j.: 47826-2/2013-900000-304.7, 47827-2/2013-900000-304.7, 47828-2/2013-900000-304.7, 47829-2/2013-900000-304.7, 47481-2/2013-900000-304.7, 47482-2/2013-900000-304.7 a 47830-2/2013-900000-304.7, a to z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

[2] Nejvyšší správní soud obdržel dne 22. 3. 2016 kasační stížnost stěžovatele, v níž výslovně uvádí, že směřuje „proti usnesení č. j. 6 Af 66/2013 – 69-70 o zamítnutí návrhu na zrušení usnesení č. j. 6 Af 66/2013 – 55 (usnesení o zastavení řízení)“. Z obsahu kasační stížnosti a z jejího petitu plyne, že stěžovatel žádá o zrušení jak usnesení o zamítnutí návrhu na zrušení usnesení ze dne 26. 3. 2014, č. j. 6 Af 66/2013 – 55, ze dne 26. 2. 2016, č. j. 6 Af 66/2013 – 69-70, tak i samotného usnesení o zastavení řízení ze dne 26. 3. 2014, č. j. 6 Af 66/2013 – 55. Nejvyšší správní soud proto posoudil obdrženou kasační stížnost

jako dvě kasační stížnosti proti dvěma rozhodnutím městského soudu, přičemž v nyní projednávaném případě (pod sp. zn. 2 Afs 69/2016) se jedná o kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení ze dne 26. 3. 2014, č. j. 6 Af 66/2013 – 55.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval procesními podmínkami řízení, konkrétně otázkou, zda kasační stížnost stěžovatele byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být soudem meritorně projednána.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[5] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odst. 4 citovaného ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu, nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[6] Podle obsahu soudního spisu bylo napadené usnesení právnímu zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím jeho datové schránky dne 31. 3. 2014 v 09:56:57 hod. Dnem, který v daném případě určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 31. 3. 2014 a posledním dnem lhůty tak bylo pondělí 14. 4. 2014.

[7] Ze spisu Nejvyššího správního soudu, konkrétně ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu, vyplynulo, že kasační stížnost stěžovatele obdržel Nejvyšší správní soud prostřednictvím datové schránky jeho zástupce dne 22. 3. 2016 v 17:25:16 hod.

[8] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele proti usnesení o zastavení řízení ze dne 26. 3. 2014, č. j. 6 Af 66/2013 – 55, byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána zjevně opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu